A°. 1844. N°. 84.

VRIJDAG DEN 12den JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 10 Julij 1844.

(18653) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van MARTINUS MARIUS ALEXANDER COUPIJN JR.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, den 11 Julij 1844.

Pronuntiatie van Dictums

bij het Collegie van Commissarissen tot de *Onbeheerde Boedels*, op Zaturdag den 13 dezer, des voormiddags om negen uren, van de Boedels ISAAC DE PINA, SIMON FREDRIK DOMPIG en JOHAN JACOB DUTTENHOFFER.

De Secretaris,
(18631) F. C. COBLIJN.

In-Officieel Gedeelte.

Van den 5den tot en met den 11den Julij 1844, zijn alhier in den Burgerlijken Stand ingeschreven als:

BEVALLEN: Den 3den, Geertruida Wilhelmina Maria Huskus, Echtg. van Johannes Leonardus Marcus, dochter — Idem, Mietje Durkheim, zoon. — Den 4den, Sarah Ba sano, zoon — Den 5den, Frederika Sophia Sam, Echtg van Frederik Cornelis van Russel, zoon. — Den 6den, Francina Henriette Louisa van der Ziel zoon. — Den 7den, Floortje van Kuijper, dochter — Idem, Constantia van Croll, zoon. — Den 9den, Carolina Wassenberg, dochter.

OVERLEDEN: Den 4den, Henriette, dochter van Samuel Isaac van West en Rebecca Simon Pos, 1 jaar en 6 maanden.— Den 5den Jan Benjamin Weijgle, 53 jaren — Den 7den, Mozes Meijer de Hart Jr., Echtg. van Carolina Petronella van de Hart, 52 jaren en 5 m.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij H. Degenhard. — Sluit medio Augustus e. k.

Het Schip de Snelheid, Kapt. J. J. Gorter. Adres bij J. Gisius. — Sluit 20 Augustus e. k.— Is voorzien van eene Polis van Assurantie.

Het Schip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit 25 Augustus e. k.

VIA SARAMACCA NAAR ROTTERDAM:

Het Schip Vrouw Maartje, Kapt. P. Poldevaart. — Adres bij J. M. Samson.

PRIJZEN VAN PRODUCTEN.

De op gisteren bij inschrijving verkochte 19 balen Katoen, van Plantaadje *Sarah*, hebben opgebragt 30$\frac{5}{8}$.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

BELGIE.

BRUSSEL.

Door de Luiksche kooplieden en fabrijkanten is eene petitie aan de afgevaardigden ingezonden, tegen het plan tot het daarstellen van differentiale regten. De aanhef van dit stuk luidt als volgt:

»Eene droeve noodlottigheid drukt sedert jaren op onze provincie en schijnt het toe te leggen op de voorbereiding en voltooijing van het verderf der nijverheden, die den rijkdom der provincie uitmaakten en tot de welvaart van geheel het land bij droegen. Te vergeefs hebben wij onze noodkreeten aangeheven, het schijnt dat dezelve niet zijn vernomen, of ten minste men heeft er niet dan door weinig afdoende verzachtingsmiddelen aan beantwoord. Wij zijn steeds verbleven te midden van de moeijelijkheden, die bij het gebruik der spoorwegen worden aangetroffen, tot het vervoeren van onze zwaarwigtige voortbrengselen, in de meeste rigtingen, en de Maas verwacht nog altijd de toepassing van een algemeen stelsel en van krachtige maatregelen, ten behoeve van hare scheepvaart.

»Maar nieuwe gevaren stonden ons te wachten.

»Onder voorwendselen van de daarstelling en ontwikkeling van eene nationale koopvaardij-marine te bevorderen, heeft men een stelsel van differentiale regten uitgedacht en gepredikt .. . . .

Na voorts ontwikkeld te hebben, hoe zulks wedervergeldingen over Belgie zou kunnen halen, besluiten de rekwestranten aldus.

»Men wachte zich wel van ons te verwijten, dat wij slechts aan de werking van provinciaal eigenbelang toegeven dat wij van het land opofferingen vergen, waarvan de enkele langs de Maas gelegene provinciën uitsluitend voordeel zullen trekken, dit zoude of wel eene dwaling, of wel eene lastering zijn; hetgene wij voor onzen handel behoeven, is juist datgene hetwelk het meest bevorderlijk kan zijn aan de nijverheids ontwikkeling der natie, aan den bloei van haren binnenlandschen arbeid, en aan den voortgang van hare buitenlandsche betrekkingen.

Mijne Heeren, gij zult er rijpelijk over nadenken. Aan het voordeel (eene twijfelachtige uitkomst) van enkele reeders, zult gij een der meest bloeijende gedeelten van Belgie niet ten offer doen verstrekken. De orde de binnenlandsche rust die wij genieten, zult gij niet doen vervangen door het dreigen der botsingen; want waartoe kan de ellende niet vervoeren? En, mijne Heeren, wij smeken het u, geeft geene verkeerde uitlegging aan onze woorden; God verhoede dat zij als dreigementen worden opgenomen. Daartoe beminnen wij ons land te sterk en zijn wij te zeer bewust, dat de burger, die zijn land durft bedreigen, òf misdadig is, òf waanzinnig moet zijn; maar wij weten niet minder, dat de mensch zijn dagelijksch brood moet hebben, dat de honger een der gevaarlijkste raadslieden is en de eerbied voor de heiligste zaken zich in de pijnigingen van het gebrek verliezen kan.

»Tot dus verre, Mijne Heeren, hebben wij de zorg, om voor ons op te komen, overgelaten gehad aan de instellingen, die ons toeschenen daartoe geroepen te zijn en die zich waardiglijk daarvan hebben gekweten gehad. Wij hebben aan dezelve het werk overgelaten gehad der discussie welke wij hier niet zullen hernieuwen; maar in de omstandigheid, in welke wij ons bevinden, achten wij het van onzen pligt, derzelver pogingen met onze medewerking te ondersteunen. Heden zijn het niet meer eenige enkele menschen, het is eene geheele bevolking van burgers, die de nationale vertegenwoordiging komt smeeken, het land vrij te waren voor de gevolgen eener ernstige dwaling en een stelsel te verwerpen, hetwelk te ligtzinnig is uitgedacht en te zwaar geboet zoude worden."

— In Antwerpen denkt men over het voorgenomen stelsel niet zoo eenstemmig als in Luik. — Wij hebben reeds gezegd, dat het handels-kommitté te Antwerpen zich voor het stelsel heeft verklaard, maar 91 handelshuizen hebben daarentegen eene verklaring geteekend bij welke zij betuigen zich niet daarmede te vereenigen en thans wordt hieromtrent nader uit Antwerpen geschreven.

»Het ware te wenschen geweest, dat de 91 handelshuizen, die eene verklaring onderteekend hebben, bij welke zij weigeren zich te voegen bij de voorstelling van het handels-kommitté, ten opzigte van het daarstellen van differentiale regten, met juistheid de punten hadden opgegeven omtrent welke zij het oneens zijn. Laat ons derhalve kortelijk eenige dier punten vermeiden.

»De kamer van koophandel wil niet, dat de invoering van het stelsel, ten voordeele van de inkomsten der schatkist zal werken. Het handels-kommitté verlangt, dat het stelsel genoeg zal opbrengen, om den tabak voor belasting te doen vrijwaren, en eene wijziging in de wetgeving op de suiker te veroorloven.

»De kamer van koophandel zou aan alle, uit Overzeesche streken komende schepen veroorloven, vooraf eenige Europesche haven aan te doen; het handels-kommitté verlangt, dat de vrijheid hiertoe slechts aan de Belgische schepen gelaten zal worden.

»De kamer van koophandel hecht er aan, dat er onderscheid gemaakt zal worden voor die voortbrengselen, die regtstreeks van de plaats van derzelver oorsprong komen. Het handels-kommitté geeft zekere landen op, naar welke het van belang zou zijn, onze uitvoeren te rigten; het stelt voor alle, uit die landen komende, ladingen aan te nemen, zonder sterk onderzoek of het toegezondene, al dan niet van daar herkomstig is.

»Naar het oordeel van de kamer van koophandel moet het differentiale regt ten behoeve van de nationale vlag, de 13 fr. per ton niet te boven gaan. Het handels-kommitté is van gevoelen, dat 25 franken als het *minimum* voor de Overzeesche reizen gesteld moet worden.

»Beide, de kamer en het kommitté hechten zeer aan het sluiten van wederkeerig voordeelige handelstraktaten.

»Ten opzigte van de koffij en van het tin, die regtstreeks uit Batavia komen, meent het handels-kommitté, dat men de regten, die in gemelde kolonie op onze schepen drukken, uit het oog verloren heeft. Zoo men dit regt in de berekening opneemt, bevindt men, dat de regtstreeksche invoeren minder begunstigd zijn, dan de niet regtstreeksche, bij voorbeeld:

»De Belgische schepen, die koffij regtstreeks uit Java aanvoeren, zullen, naar het verlangen van de Antwerpsche kamer van koophandel betalen 8 fr. 50 ct. per 100 kilogrammen, maar aan regt van uitvoer zullen zij alreeds betaad hebben 7 fr.

per 100 kilogrammen, in al . . fr 15.50.

» Die zelfde schepen uit Holland aanvoerende zullen niet meer betalen dan . . . . » 12.60

» Verschil ten behoeve van den niet regtstreekschen invoer . . fr. 2.90.

» Voor de vreemde schepen is het verschil van 3 fr.

» Voor zoo veel het tin betreft, altijd bij het regt van invoer in Belgie het regt van uitvoer te Java voegende, zoo bevindt het handels kommitté, dat het tin betalen zal 8 fr. over de 100 kilogrammen, wanneer het regtstreeks met een Belgisch schip wordt ingevoerd en slechts 4 fr. 50 c zoo de invoer uit eenige Europesche haven geschiedt; 10 fr. zoo het regtstreeks door eenig vreemd schip wordt aangebragt en 5 fr. zoo datzelfde schip het niet regtstreeks aanbrengt.

» Het ware niet overbodig zoo de kamer van koophandel hare antwoorden op deze bedenkingen kenbaar maakte."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 4 *Mei*.

Het Britsch en Buitenlandsch bijbelgenootschap hield laatstleden Woensdag zijne veertigste jaarlijksche vergadering, onder voorzitting van Lord Bexley. Uit het rapport bleek, onder anderen, het volgende: nagenoeg zevenduizend verwantschapte inrigtingen, ongeveer vier duizend van welke in het Vereenigd Koningrijk zelf bestaan, beverderen de bedoelingen van het Genootschap; door de vereenigde zorgen is de bijbel, geheel of ten deele, in honderd acht en dertig verschillende talen of dialecten overgezet, gedrukt en verspreid; gedurende het afgeloopen genootschapsjaar bedroeg het totaal der ontvangen gelden 98 359 ponden sterling, 51,373 ponden voor verkochte bijbels daaronder begrepen. In dat jaar waren uit het binnenlandsch magazijn afgeleverd 676,624 exemplaren en uit de magazijnen buitenlands 267 407, te zamen 944,031, waardoor het getal afgegeven bijbels en testamenten, sedert den aanvang des genootschaps in 1804, tot het verbazend cijfer van *bijna* zestien millioen is opgeklommen.

Voorts bleek uit dat rapport, hoe men bij naauwkeurig onderzoek, ontwaar geworden was dat in Spitalfields, eene der wijken van dez hoofdstad, bij den aanvang van het vorige jaar nog meer dan zesduizend huisgezinnen van het bezit der H. schriften verstoken waren, in welke behoefte sedert door eene ruime uitdeeling is voorzien geworden.

— De jongste berigten uit Indie maken melding van oproerigheden onder de Inlandsche troepen, bijzonder die van de presidentschappen van Calcutta en van Madras. Een deel derzelve had bevel gekregen om de aan gene zijde van den Indus staande troepen af te lossen. Nu achten de hoogere casten in Indie, vooral die der Bramins, het eene soort van zonde over den Indus te gaan. Hierbij kwam, dat men, bij eenen maatregel van bezuiniging, een deel hunner extra-soldij wilde doen ophouden en deze dubbele bedenking werd de grond van het misnoegen, dat echter tot geene volstrekte muiterij schijnt overgeslagen te zijn. De regering heeft omtrent het punt der soldij gedeeltelijk toegegeven, en voorts ettelijke der meest onwillige korpsen uit de dienst ontslagen. De *Times* oordeelt dit echter, en in het algemeen den maatregel, om godsdienstbezwaren door het lokaas van geld te overkomen, als van een zeer gevaarlijk voorbeeld.

FRANKRIJK.

PARIJS.

Uit het *Journal de Rouen* wordt een verschrikkelijk geval vermeld. Een hoog bejaard paar, Pecot geheeten, de man 81 en de vrouw 72 jaar oud, die te St. Marguerite digt bij een bosch herberg hielden, maar ook arme lieden zonder betaling opnamen, zijn in den nacht van 23 op 24 April door personen, welke zij in huis hadden, overvallen. De vrouw werd eerst aangetast, haar een strop om den hals geworpen, vervolgens de man, die haar te hulp kwam en moedigli jk tegen de booswichten begon te worstelen, met hamerslagen op het hoofd geveld. Hierna dwongen zij de vrouw, die hun reeds eenig geld gegeven had, hun nog meer uit te leveren, hetwelk zij zeide buitenshuis te hebben. Alvorens echter staken zij het huis in brand en wierpen den weerloozen grijsaard, die nog leefde, in de vlammen, waar zijne vrouw hem zag spartelen. Deze werd vervolgens voortgesleept naar de plaats, waar zij zeide, gelijk ook werkelijk het geval was, geld verborgen te hebben; doch in plaats van de moordenaars naar het gebouw te brengen, waar het lag, bragt zij hen bij het huis van eenen bloedverwant, voor hetwelk zij met eene laatste inspanning om hulp riep. Oogenblikkelijk werd zij met den strop ter aarde gerukt en ontving eenen zwaren hamerslag op het hoofd. Toen er hulp kwam vond men haar nog levend, maar zoodanig gewond, dat zij waarschijnlijk bezwijken zal. Van den ouden man is niets dan een half verkoolde romp gevonden. Woning en schuur met al het vee en huisraad zijn afgebrand.

— Bij de afgevaardigden was de verkiezing van den Heer Charles Laffitte, die door het collegie van Louviers tot lid der kamer benoemd was, voor de derde maal vernietigd geworden, steeds op grond, dat hij dezelve door beloften verkregen had. In den loop der verhandelingen gaf men herhaalde malen te verstaan, dat het de belangen der lakenfabrijken van Elboeuf tegen die van Louviers waren, welke dezen geweldigen tegenstand tegen den Heer Laffitte verwekten. De regering had vruchteloos de keuze ondersteund; met 185 tegen 167 stemmen heeft de vergadering zich tegen dezelve verklaard. Het *Journal des Debats* zegt heden, in een artikel over het onderwerp, onder andere:

» De Heer Charles Laffitte behoort tot de behoudende partij: zie daar zijne ware misdaad, eene misdaad nog verzwaard door den naam, dien hij draagt. Zoo de Heer Ch. Laffitte tegen het regt van scheepsdoorzoeking, of tegen de fortificatiën van Parijs geprotesteerd had, alsdan zouden alle gemoedsbezwaren verdwenen zijn — al de heldhaftige consciëntiën der linker zijde zouden zich gerust gesteld hebben; wij zouden die schoone lessen van zedelijkheid en van onomkoopbaarheid gemist hebben, welke de Heeren Gustaaf de Beaumont en Leon de Malleville zoo statig zijn komen voordragen." enz.

DUITSCHLAND.

AUGSBURG.

De *Allg. Zeitung* behelst twee brieven over de Grieksche aangelegenheden. De eerste is den 22sten uit Athene geschreven; de andere, die zeer kort is, den 22sten uit Athenens haven, den Piraeus; zie hier den eersten.

» Het nieuw gevormde ministerie bestaat uit mannen van de Engelsche kleur, die in Griekenland de minste aanhangers telt, het meest nog wel in de hoofdstad. De dagbladen vallen in het algemeen woedend over hetzelve heen. Daar het wel weet, dat de eerste zamenkomst der staten, in Junij, aan hetzelve den doodsteek zou kunnen geven, heeft het terstond verscheiden gouverneurs afgezet en derzelver plaatsen door zulke mannen doen innemen, die hoop geven, dat bij de jongste verkiezingen van afgevaardigden in de provinciën voorstanders der oppositie gekozen zullen worden. Dit zal bezwaarlijk kunnen baten. Om aan het door de nationale vergadering uitgevaardigde decreet, wegens het bezetten der openbare ambten door autochthonen (oorspronkelijke inboorlingen) te voldoen, zijn bereids op de bureaux-lijsten in omloop, waarop de ambtenaren, hunne geboorteplaats, den duur van hunnen dienst tijd, enz., moeten aanteekenen, en menig een die geen inboorling is, siddert voor het verlies van zijnen post. — Eergisteren is de bergbatterij van Nauplia, die gedurende het Congres alhier in garnizoen gelegen heeft, weder derwaarts op weg. Men brengt zulks in verband met de ontevredenheid, welke het nieuwe ministerie vooral bij de Moreoten verwekt heeft. Te allen tijde is Peloponnesus de stookhaard van intrigen geweest, ook hebben de mannen uit Morea aan de nationale vergadering het meest te doen gemaakt; zij waren bovenal, die op het decreet nopens de autochthonen hebben aangedrongen. — *schrift.* Reeds hebben eenige ambtenaren, die niet werkelijk inboorlingen van het koningrijk zijn, hun ontslag uit de staatsdienst bekomen. De zaak baart veel opzien.

De andere brief luidt als volgt: » de benoeming der senaatsleden is nog niets officieels bekend geworden. De afgevaardigden hebben thans grootendeels Athene verlaten, en ook hebben de vertegenwoordigers der buitenlandsche mogendheden het schoone jaargetijde tot het doen van uitstapjes naar buiten gebezigd. Lyons begaf zich naar Poros, *Piscatory* naar Paros, ten einde aldaar het marmer tot *Napoleons* gedenkteekend te doen delven; de Pruisische gezant is naar Eubea gegaan, waar hij een goed gekocht heeft, en de Heer *Pokesch* heeft zich naar Delphi begeven.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.